nem Andern kommt, Maiks. 8,18. कलत्रात् 20. मृग्याः (v. 1. मृग्या) परि-भवाव्याद्यामित्यवेकि वया कृतम् Raes. 12,37. रृतः oine Beleidigung für 42. स्थानं परं परिभवस्य Beart. 3,75 (nach der richtigen Lesart). Spr. 770. 1145. °पर् Mege. 55. Milav. 69,5. प्राया मूर्वः परिभवविधा नाभिमानं तेनाति Spr. 1233. Riéa - Tar. 6,282. Spr. 128. Beie. P. 3,9,6. Pańkat. 82,12. 18. 210,24. 211,3. ed. orn. 47,7. °परं पाति Hit. I,167. परिभवास्पर्म् Vier. 69,9. Mire. P. 23,14. 69,10. Spr. 43. कृतमुण्डन 
Kull. zu M. 8,93. स्वयं प्राप्ते परिभवा भवति was von selbst kommt, achtet man nicht, MBB. 13,3864. वेदानाम् 12,2971. — Vgl. परिभाव.

परिभवन (wie eben) n. dass.: न मां समानविद्यालया परिभवनमवगमिय-तमर्कसि Mîlav. 14,2.

पर्भिवनीय (wie eben) adj. der beleidigt —, gekränkt —, gedemüthigt werden kann: शश्चद्पर्भिवनीया भविष्यतः सकलवैरिवर्गस्य KA-TBÂS. 48,408.

परिभविन् (wie eben) adj. beleidigend, kränkend, Geringschätzung an den Tag legend, Jmdes spottend P. 3, 2, 157. gaņa प्रकादि zu P. 3, 1, 184. तेज्ञाभिर्जगतीभृता परिभवी Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 6, 503, Çl. 7. — Vgl. परिभाविन्.

परिभाव m. = परिभव P.3,3,55. AK.1,1,7,22. H.441. प्रीभाव BHAR. zu AK. ÇKDa.

परिभावन (wie eben) n. das Zusammenhalten: पाँगुभस्मकरीषाणाँ यथा वै राशयश्चिताः । सक्ता वारिणा सिक्ता न यात्ति परिभावनम् ॥ MBs. 12, 7145. fg. Wie die Bedeutung zeigt, geht das Wort nicht auf das caus. zurück: das Versmaass erforderte eine Länge.

परिभाविन् (wie eben) adj. = परिभविन् gaṇa प्रकादि zu P. 3,1,134. श्रातिथिपरिभाविनि (voc. fem.) Çak. 44,12. परिभावीनि ताराणाम् — उ-द्वासीनि जलजानि der Sterne spottend BBATT. 6,74. वैध्यपत्रपरिभाविनं (so die Corrigg., die Calc. Ausg. भाविणं, wie der St. Text) गर्म् eine Krunkheit, die aller Anstrengungen der Aerzte spottet, RAGE. 19,53.

पश्चिष्ण (von भाष् mit परि) 1) adj. viel redend: ञ ° R. 5,93,6. — 2) n. a) das Sprechen, Plaudern, Gespräch; = प्रशालपन H. an. 5,14. = झालाप Viçva im ÇKDa. = निद्श H. an. 3,722. — b) eine Zurechtweisung, admonitio AK. 1,1,5,15. H. 274. Med. p. 114. P. 3,4,8, Sch. M. 9,283. MBa. 14,1028. — c) = निषम H. an. Med. Regel Wils.

पश्चिमांच्याचि (wie eben) adj. zurechtzuweisen, admonendus Kull. zu M. 9, 283.

परिभाषा (wie eben) f. 1) Rede, Worte MBB. 13,7417. BBåe. P. 5,2,17. 10,15. — 2) Tadel Vsurp. 73. 164. — 3) eine allgemeine Bestimmung, die durchweg Geltung hat, Taik. 3,2,25. 1,1,3. कालोपसर्जनपे: kåç. zu P. 1,2,57. श्रवमदिनतपयो: Verz. d. Oxf. H. 86, b, 2. सूक्ता: सुपरिभाषाश Våsu-P. in Verz. d. Oxf. H. 47, a, 11 v. u. धर्मस्य स्वद्वपं प्रमाणं परिभाषां चोक्ता इदानों धर्मानुष्ठानपाग्यदेशानाक् Kull. zu M. 2,17. एतत्सकलव्यवक्रारमाधारणं परिभाषात्मकामुक्तम् 8,46. Verz. d. B. H. 282,82. Ind. St. 1,82. यञ्चपरिभाषासूत्राणि Z. d. d. m. G. 9, xliii. Ueber die grammatischen Paribhåshås. Böarl. in der Einl. zu P. II, li. fg. und Gold. in der Einl. zu Mäx. 106. fgg. Schol. zu VS. Paår. 1,33. 4,128. Ind. St. 4,336. न खलु प्रतिक्रयते कुतश्चित्परिभाषाव (इका गुणवृद्धी [P.1,1,3] इत्यादिका परिभाषा Schol.) गरीयमी यदाञा Çiç. 16,80. यरिभाषावृत्ति, लघुपरिभाषावृत्ति, परिभाषार्थसं-

यक्, परिभाषार्थसंयक्ट्याख्याचिन्द्रका, परिभाषेन्द्रशेखर, परिभाषेन्द्रशेखर्काशिका und पाणिनिमलानुगामिनी परिभाषा Titel von Schriften, die über die grammatischen Paribhäshä handeln, Coleba. Misc. Ess. II.14. 41. Gold. a. a. O. Verz. d. Oxf. H. No. 353. fg. — Vgl. पारिभाषिक.

परिभाषिन (wie eben) adj. redend: श्रसत्य R. 3, 35, 60.

परिमूँ (1. भू mit परि) adj. umgebend, umfassend, zusammenhaltend; rings sich erstreckend, durchdringend; überlegen, lenkend, leitend: म्रों निम्रूरा इंव देवांस्व परिभूरिस RV. 5,13,6. 10,12,2. म्रो पं पत्तमध्रं विम्रात: परिभूरिस 1,1,4. 3,3,10. 1,52,12. 97,6. 2,24,11. परिभुव: परि भविस्ति: 1,164,36. म्रा के लेतार परिभूतम मतिम् 10,91,8. AV. 3,
21,4. 4,25,1. 13,2,10. पे ते म्रो शिव तन्वा विभूग्रं परिभूग्रं TBn. 1,1,2,
3. TS. 3,2,2,1. 4,4,8,1. कविर्मनीषी परिभू: स्वयंभूपायातस्यता प्रशिन्व्यधाच्छाम्रतीभ्य: समाभ्य: 1ç00. 8.

पॅरिभूति (von 1. भू mit परि) (. 1) überlegene Krast: त्रीणि ये येमुर्विद्धानि धीतिभिर्विद्धानि परिभूतिभि: R.V. 7.66, 10. — 2) Kränkung, Demüthigung, Erniedrigung, an den Tag gelegte Geringschätzung (vgl. परिभ्तः): परिभूतेः परं पदम् — दैार्गत्यकलुषीकृतः Spr. 1249. श्रत्यसमृहता न कस्य परिभूतये KATBÅS. 26, 283.

परिभूषण (von भूष् mit परि) m. (sc. मेंघि) ein durch Abtretung aller Landeseinkünste erkauster Friede Kim. Nitis. 9, 18. 3. — Vgl. परभूषण. परिभेद्क (von भिद् mit परि) adj. durchbrechend: यङ्काला पागिनः सर्वे घटुक्रपरिभेद्काः Verz. d. Oxf. H. 89, b, 24.

परिभोक्तर (von भुज, भुनिक्त mit परि) nom. ag. 1) Geniesser: मक्ती क्रिएायमुवर्णधनधान्यकाषकाष्ठागारस्य Sadde. P. 4,14, a. — 2) der einen Andern ausbeutet, auf eines Andern Kosten lebt M. 2,201.

परिभोग (wie eben) m. Genuss (VJUTP. 171), insbes. der eheliche Genuss: मुक्तामसुक्तां वाप्यक्ं लामक मिथिला। नात्मक् परिभागाय स्वावली कंक्विपया। MBH. 3, 16548. RAGH. 4,45. 11,52. 19,21. 28. 80. VARÀH. BRH. S. 104,24. Mittel zum Genuss: तथैव द्वा विप्रेभ्यः परिभागान्सुपुष्कलान् MBH. 9,2146.

परिश्रम (von अम् mit परि) 1) adj. f. आ umherstegend; s. खे॰. — 2) m. Umschweise, nicht zur Sache gehörige Reden: अल्लमनेन परिषद्भुतू-क्लिनिमर्द्कारिया। परिभमेगा Maikin. 1,9; in andern Dramen steht dasür einfach अल्लमतिनिस्तरिया.

पश्चिम्पा (wie eben) n. 1) das Umlaufen, Umdrehung: र्थचर्पा े Выйс. P. 5,8,6. Mallin. zu Kir. 4,16. — 2) Umkrets Sörjas. 12,90.

1. परिमाउडल (प॰ + म॰) n. Umkreis MBu. 12, 7696. 14, 1236. Buis. P. 5, 21, 19. 26, 14. Kull. zu M. 7, 188. — Vgl. न्ययोध॰.

परिमएडलता (von 2. परिमएडल) f. Kreisförmigkeit Suça. 1,268,18.